

Löytyisikö lippuja vielä?

OMA MAA

”Hämmästyks” oli tunne, joka tuli ensimmäisenä mieleen, kun kysyi tunnetta , järjestetystä elokuvaesityksestä. Monikaan niistä reilusta kahdestasadasta ei muistanut vastaavaa tapausta kohdalleen sattunut, että joku yhdistys näin muistaisi jäsenistöään.

Olisiko syksyn poikkeukselliset sääilmiöt lämmöllään aiheuttaneet, että puheenjohtajamme hallituksenkokouksessa sanoi, ”mentäiskö Pölöstä katsomaan”? Hallituksen jäsenten hämmästyks oli vielä suurempi, kun selvisi, että Pertti tarkoitti kaikkia- ei vain hallituksenjäseniä.

Tiistai 20.11.2018 , painetaan punaisilla, ei kun vihreillä (järjestöväri) kirjaimilla, Eläkeliiton Joensuun yhdistyksen historiaan.

Oma Maa ja Markku Pölönen, siinä pala Suomen historiaa, siinä pala historian tulkitsijaa.

Katsojilta kysyttäessä: Mitä pidit esityksestä? Vastaus oli, ”niin hyvä, että itketti”. No olihan se. Elokuvassa oli kaikki ne ainekset, jotka ovat meille, sota-aikaan ja sodanjälkeen syntyneille, kuin myös vanhemmille, mieleen jääneitä asioita. Moni elokuvassa esitetty tapahtuma saattoi monelle tuoda omakohtaisen muiston, katkeran tai iloisen, jokainen kätkeköön sen sisälleen. ”Matkamiehen ” mielestä elokuvaan oli kerätty ”Suomi filmeistä” kaikki ne kohtaukset, jotka ovat meitä ”itkettäneet” jo vuosikymmenet. Mutta Hyvä se oli!

Kiitoksia Eläkeliiton Joensuun yhdistykselle.

Matkamies.